

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Regula Dominus quae pars

[Straßburg], [um 1493]

Regule cougruitatū

[urn:nbn:de:bsz:31-290450](#)

Regule congruitatū.

Rima regula cōgruitatū grā
maticiū est ista. Om̄e adiectiuū siue sit noīale siue pnō
minale siue principiale debet cōuenire cū suo substatiuo ī tri-
bus. sc̄z ī numero. ī generē. et ī casu.

Exemplū de adiectiuo **N**ominali **P**ronomiali **V**t **D**eus equus
Participali **A**lbus equu s

Vñ versus. Est adiectiuū substatiuo sociandū. In sili gne ī nōero casu si-
milius. Quid est nomē adiectiuū. est illud qđ tres h̄z articulos. vt hic
hec et hac felix. vel tres voces. vt albus alba albū. meus mea meū. le-
ctus lecta lectū. Nomen substantiū est illud qđ vñ tñ habet articu-
lum. vñ his equis. Vel dños ad summū. vt hic et hec homo.

Secunda regula est ista. Demonstratiuū ī suū demōstrabile de-
bet cōuenire ī gne ī nōero et ī casu. Exemplū vt ille vir. illa
mulier. illud aīal. vñ vers⁹. Adiectiuo velut substatiuo sociat.
Sic demonstratiua demōstratiū ī īgere debes. Demonstratiua pnōialia p̄/
mitia sunt q̄tuor. sc̄z. ego. tu. iste. et hic. Ille aliqñ vñ ē dem̄ratiuū. ali-
qñ relatiuū. Exemplū vñ dem̄ratiuū erit. vt dicēdo. ille hō currit. Re-
latiuū. vt dicēdo. Pet⁹ currit ille mouet. Deus tuus iu⁹ nr̄ vñras
et vestr̄as sūt dem̄stratiua derivatiā. Et rōne possessionis sūt adiecti-
ua et cōstituunt constructionē adiectiualē. vt meus assinus.

Tertia regula est ista. Relatiuū ī suū antecedēs debet cōuenire ī
gne ī nōero. et aliqñ ī psona et casu. vt dicēdo. Iohes legit qđ di-
spat. ibi cōueniūt ī gne ī nōero et ī casu et ī psona. Sūt h̄c. video ho-
minē qđ diligo. vñ vers⁹. Sūt gen⁹ ī pma numer⁹ psona notanda.
Hec cōcordare dñs cū p̄eunite. Aliqñ tñ seruata cōgruitate disconueniūt
in casu. vt dicēdo. Iohes currit qđ video. Aliqñ etiā disconueniūt in
psona et in casu. vt dicēdo. ego sum qđ vides. et ppter hoc dictū est ī re-
gula. aliqñ ī psona et ī casu. Relatiua pnōialia sunt quinqz. sc̄z. Is-
su⁹ ip̄e sui. et ille. qđ et aliqñ est dem̄ratiuū. Et vñ noīale sc̄z qđ. qđ est
relatiū sube. H̄z talis q̄lis tātus et quātus sūt relatiū accidentis. de qđ
nō dñ intelligi regla p̄is. Hec enī aliqñ etiā disconueniūt ī gne cū suo
antecedēte. vt p̄t̄ dicēdo. Talis est nilus q̄lis est mare.

Carta regla ē ista. Introgatiuū ī suū responsiuū dñt cōuenire
in casu. vt dicēdo. Quis vocar⁹. et m̄dēdo iacobo. q̄lis ē iohes.
et m̄dēdo. iust⁹ p̄ius. quātus est iacobo. et m̄dēdo. magn⁹ p̄ius. qđ sūt
scolares ī scol. et m̄dēdo. vñ duo tres. q̄tēnīs es. et m̄dēdo quinqz
nis. q̄tus es ī ordine. et m̄dēdo. prim⁹ secud⁹ tert⁹. cui⁹ ē ensis. et m̄den-
do. euādri⁹. cuias ē iohes. et m̄dēdo. ital⁹. Alia exēpla p̄ oēs cas⁹ excepto
vñ. Duottuplex ē palliū tuū. simplex duplex. Cuius filius es. nicola⁹.

b iiij

Regule congruitatū

Qui dedisti librū petro. Quē q̄ris. henricū. A quo didicisti grāmaticā
amgro. vñ vñ. Quesitiva pares optat. Sūl. In q̄ casu q̄ris in eodē
tindere iubet. Itē. Nam qno qua quartū. sed vbi dabit vnde q̄ sextū.

Quo petit ad. qua per. in vbi de petit vnde.
Quinta regla est ista. Su positiū et appositiū debet s̄uenire ī nu
mero ī p̄ona ī rectitudine casuali. vt dicēdo. m̄gr legit. Unde
vnumer⁹ casus ī birudo. Nota p̄ rectitudinē casuale intelligi. q̄ si p̄/
positū sit illi⁹ casus quē a positiū regrit. vt si a positiū sit vbo plōnale
finiti modi tūc suppositū d̄ esseret. vt m̄gr legit. Si aut̄ a positiū
est verbū ipsōnale s̄ine infiniti modi tūc su positiū d̄ eē obliqu⁹. vt mi
hi placet bibere. Su positiū est id de q̄ loquir. Appositiū est qd̄ de alte
suppositū. et legit est appositiū. Vel sic. Su positiū ē casuale a pte ante

Siunctōē media tūc vñ eoꝝ d̄ ponī in infinitiuo. vt dicēdo.
Volo legere cupio studere. defidēdo māducare. vñ v̄lus. Cum

verbo vbo s̄il̄ socialis in vñ. Tūc reliqu⁹ quinti debet eē modi.

Sexta regla ē ista. Qui duo noſa substatiua ad diuersa p̄tin
d̄ ponī ī ḡtō. vt dicēdo. Liber aristoteli. caputū iohis. vñ v̄l⁹.

Carta regula est ista. Coniunctio copularia ī disiunctiuo copu
lans dictos casualeſ d̄ iūgere bina. Tūc reliqu⁹ reliq̄ iūges in ḡtō.

Octava regula est ista. Coniunctio copularia ī disiunctiuo copu
lans dictos casualeſ d̄ iūgere ſiles casus an̄ ī post. Exem
plū de ſiunctōē copularia. vt petrus et paulus currunt. Exem
plū de ſiunctōē disiunctiuo. vt petrus vel paulus currunt. Tūc v̄lus

Nona regla ē ista. Singulare geminatū p̄ ſiunctōē copulariuā
tur. Sūl. audio primā ī ſecundā ptes. Tūc v̄lus. Plurali geminata
duo sunt assimulata. Que primi numeri ſunt ast p̄ et associata.

Decima regula est ista. Verba ſubnātiua. vba vocatiua. et vba
bo ſubstatiuo; debet h̄re ſiles casus an̄ ī post. Exemplū de vba
vt ego vocor iohannes. Exemplū de verbo ſimilem vim habente.
vt ego ordino. p̄ byter. vñ v̄l⁹. Sepe vocas vbo ſibi vult apponere
rectū. Et ſubm. vñ qd̄ vim fuat eoꝝ. Por̄ ſiles d̄ iūgere casus.

Undecima regula ē ista. Verbu transitivū natūrā est regere obli
qu⁹ a pte post. vt dicēdo. Legō librū. Dia em̄ ḡtō vel dīo vel
actō vel ablativo iungunt. H̄tō. vt mīſereor tui. Dīo. vt insit

Regule congruitatū

dior tibi. Actō. vt metuo te. Ablatiuo. vt fruor illa re. recedo a te. disco a te. Sed verbū absolutū post senō regit casuz sine auxilio ppositōis posite exp̄sse vel sub intellecte. vt vado ad scolas. nisi sit actus sue significationi. portionabilis sicut ē actus frans p̄priā rē verbi vel aliquod reditū sicut sequēs ad rē verbi. vt loq̄ sermonē. ambulo viā. Et aliq̄ illoz regūt ḡm. vt misereor tui. aliqua datiuū. vt parco tibi. aliquod ablūtū. vt sedeo scanno.

Decima regula est ista. Prepositōes separe actō vel ablatō caſiū adiungunt. vt ad patre apō villā. vt ī donato. Irē sciendū p̄ trigaſta sūt q̄ regūt actū casuz. et q̄ndecim ablatiū. et quinq̄ actū et ablatiū sil. viii versus. Ter denas q̄rto. ter quinq̄ iungito lecto. Hunc tūm quinq̄ q̄ fanulantur vtric̄.

Cedecima regula ē ista. Impsonalia verba oīa obliq̄as casib⁹ adiungūt. Tria ḡtō. sc̄z. interest. refert. et est captū. p̄tinet. vt regis interest. regine refert. p̄z is ē succurrere pio nato. Octo dīcō. l. p̄trig. evenit. accidit. placet. liber. licet. liqt. vatat. At qdā addit. Cōperit luppetit exp̄petit ɔstat est et fit. vt mibi licet. tibi placet. mibi ɔstat sic eē sicut dicas. mibi est bū. tibi ɔ male. fiat mibi fīm ɔbū tuū. Nou ē actō. l. iu. uat. decet. delectat. oportet. penitet. teder. miseret. piget. et pudet. vt medez legere. illū delectat bibere. me penitet peti. Impsonali regētia ablatiū passiue sūt vocis. vt a me stat. a te currat. ab illo legit. et nō sūrin certo nū o. viii versus. Hic das casus passiuius a vel ab p̄eunte.

Decimaquarta regula ē ista. Sicut noīa ad lectrīa fixis ad iūciuntur. ita aduerbia verbis. Vñ sicut ɔgrue dicim⁹. prudēs hom̄o. sic etiā ɔgrue dicim⁹. prudēter disputat.

Decimaquinta regula ē ista. Idūbū vocādi vel horādi ī portās exercitationē natū est ɔstrui cū vīo a pte post. vt o petre. o iohes. **D**ecimasexta regula ē ista. Quēcūq̄ casuz regit ntūs eundē regūt oēs ei⁹ obliq̄. vt sicut iste ntūs rex regit ḡm dīcēdo. rex frācie. sic etiā ei⁹ obliq̄. vt regis frācie. regi frācie. regē frācie. o rex frācie. a rege frācie. viii versus. Quē casum rect⁹ eundē regit inflectio eius.

Decimaseptima regula ē ista. Quēcūq̄ casum regit positiu⁹ eundem regūt ɔpatiu⁹ et suplatiu⁹ ab ipo descendētes. vt sicut ille positiu⁹ diues regit ablatiū dīcēdo. diues auro. sic et ille cōparatin⁹ dīcēto. vt dīcēto auro. et ille suplatiu⁹ dīcēssim⁹. vt dīcēssim⁹ auro. vii vñ. Quā sibi structurā prim⁹ oprat grad⁹. Illā sup̄mūs medi⁹ sp̄ seruabit.

Decimaoctaua regula est ista. Quēcūq̄ casum regit / eandē. indicatiu⁹ eundē regūt oēs modi. oīa supina. gerūdia et p̄tici pia ab ipo descendētia. viii versus. Quēcūq̄ casum regit mod⁹ initalis. Illū quicq̄ modus et tpa queq̄ requirūt. Infinita supina gel.

b ii.

Regule congruitatū.

rundia participansq. Obligis et nō rectis hec regula detur. Ut sicut
hoc verbū lego regit illū actū grammaticā. dicēdo. Legō grammaticā.
Hic etiā impatiūus. Nege grammaticā. et optatiū. vt vīnā legerē grā
maticā. et cōuenetiū. vt legō grāmaticā. et infinitiū. vt volo. legere
grammaticā. et supina. vt vado lectū grammaticā. et venio lectū gram
maticā. et gerūdīa. vt causa ledēdi grammaticā sum hic. legēdo gram
maticā. p̄ficio. ad legendū grammaticā sum p̄sto. At p̄cipia. vt legēs
grammaticā. sum lectur̄ grāmaticā. Ista regula intelligit de p̄cipio
hīte ita latā significatiō; licet suū verbū a q̄ descēdit. vt sicut h̄ verbū
osculor̄ regit actū et ablītū. vt osculor̄ te osculor̄ a te. sic etiā hoc p̄cipi
tum oscular̄. vt suz oscular̄ te. sum osculat̄ o te. Sed illa duo p̄cipia
osculas et osculatur̄ regit tñ accusatiū. vt osculās te. osculatur̄ te.
qz osculās et osculatur̄ habet tñ sensum actiū. et osculand̄ h̄ sensus
passiū. H̄ili mō dicendū est de p̄cipiūs descedentib⁹ a verbis p̄mū
nibus. vii vers⁹. Verbū cōe quāuis agat et patias. Hola q̄ ans ens rus
actio significaſ. H̄us solū part⁹ p̄tus vtrūq; notatur.

Dicimona regula ē ista. Q̄mē primū supinū terminat̄ iūm.
et est futuri t̄pis. et p̄strūcū cū h̄bo significātē motū ad locū. vt
vado dormīt̄. i. ad locū in q̄ dormīa. Sed vltimū supinū ter
minat̄ in u. et est p̄teriti t̄pis. et p̄strūcū cū verbo significātē motū de lo
co. vt venio auditu sermonē. i. de loco in q̄ audiui sermonē.

Tercima regla ē ista. Adiectiū restringit substantiū ad stan
dum secū in eodē ḡne. et ecōuerso. Exemplū primi. vt dicēdo.
Albo h̄o. hoc adiectiū albo restringit illud substantiū homo
ad standū secū in masculino ḡne. Exemplū secūdi. vt dicēdo. Felix vir.
hoc substantiū vir restringit hoc adiectiū felix ad standū secū in maſ
Vicelimaprīma regula est ista. q̄ omne verbū sculino ḡne.
mūdi p̄tregere datiuū casum a p̄te post. vt do tibi. doceo tibi
petrū. vii vers⁹. Non est in mūdo verbū quodcuq; sit illud.
Quin possit regere casum quādoq; datiuū.

Constructio tripliciter accipi
tur. scz. Cōiter. p̄rie et p̄ryssime. Cōstructio cōmuniter ca
pta. Est p̄structibiliū vnio. Et diuidit̄ p̄structiōne p̄gruā
et incogruā. Cōstructio p̄grua est illa in q̄ p̄structibilia sūm sua accide
tia debite sunt vñta. vt albo h̄o. Cōstructio incogruā est illa. in q̄ p̄stru
ctibilia sūm sua accidētia indebitē sunt vñta. vt vir belica. sponsa pu
dicus. albus mulier. alba equ⁹. Sed p̄structio p̄rie capta. est p̄structi
biliū vnio ex modis significādi causata ad exprimendū p̄grue mentis
cōceptū finaliter adiuncta. Et diuidit̄ in p̄structiōne p̄fectā et imperf
ctam. Cōstructio p̄fecta est q̄ p̄fectā sūmā demonstrat in auditore q̄tu⁹